

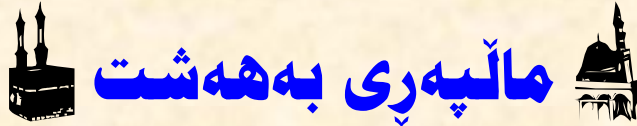
وه لّام دانه وهی پرسیاری خوشکان

وه لّامی هه موو گومان و بیانوی نه و خوشکانه یه که بالا پووش نین

نوسینی

م. صلاح الدین عبدالکریم

له بکلا و کر کو وه کلنر

www.ba8.org

 malpariba8@yahoo.com

 07701517378

عیراقه - کوردستان - که لار

هه همیشه له گه لمان بن بو به ره هه هه نو هه

کتیبی ژماره ﴿ ۱۶۳ ﴾ له کتیبخانه ی مالپیری به هه هه هه

پیشه کی:

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾ سورة آل عمران

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنَسَاءً وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ

وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾ سورة النساء

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾﴾ سورة الأحزاب

أَمَا بَعْدُ... فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (ﷺ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

پاش ئهوی که شهیتان سه ریچی فه رمانی خوی گه وره کرد، خوی گه وره له په حمه تی خوی ده ری کرد، ئه ویش به لینی دا که وا که م ته رخه می نه کات له فریودان و له ری ده رکردن و گومرا کردنی به نده کان، وه سویندی خوارد به خوی گه وره که ده بیته هه موویان گومرا بکه م ته نها به نده دلسوزو نیه ت پاک و خواجه رسته کان نه بیته که توانای به سهر ئه واندا نیه و ئه وان خویمان یه کلا کردوته وه بو خوی گه وره، خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿ قَالَ فَبِعَرْنِكَ لَاغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴾ (ص: ۸۲ - ۸۳)

بویه هه موو ریگا و هوکاریکی گرت بهر بو ئه م مه به سته، بو نمونه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموویت:

«إِنَّ الشَّيْطَانَ قَعَدَ لِابْنِ آدَمَ بِطَرِيقِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ لَهُ تَسَلَّمَ وَتَدَرُّ دِينَكَ وَدِينَ آبَائِكَ فَعَصَاهُ فَأَسْلَمَ فَغَفَرَ لَهُ فَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْهَجْرَةِ فَقَالَ لَهُ تُهَاجِرُ وَتَدَرُّ أَرْضَكَ وَسَمَاءَكَ فَعَصَاهُ فَهَاجَرَ فَقَعَدَ لَهُ بِطَرِيقِ الْجِهَادِ فَقَالَ لَهُ تُجَاهِدُ وَهُوَ جَهْدُ النَّفْسِ وَالْمَالِ فَتُقَاتِلُ فَتُقَاتِلُ فَتُنَكِّحُ الْمَرْأَةَ وَيُقَسِّمُ الْمَالَ فَعَصَاهُ فَجَاهَدَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَمَاتَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَإِنْ غَرِقَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ أَوْ وَقَصَتْهُ دَابَّةٌ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ»

(صحيح ابن حبان: ج ۱۰ / ص ۴۵۳ ، وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع الصغير: رقم: ۱۶۵۲).

واته: (شهیتان له سهر هه موو ریگاکانی چاکه و خواجه رسته بو مروؤ داده نیشتی و ری پیده گریته سهره تا که ده یه ویته موسلمان بیته، شهیتان پی ده لیت ئایه موسلمان ئه بیته و از له دینی خوت و باو باپیرانت

دینیت؟ جا مروّف سه ریچی شهیتان دهکات و موسلمان ده بیّت، وهکه دهیه ویّت کۆچ بکات له ولاتی کافرانه وه بۆ ولاتی موسلمانان دیسان شهیتان ریّی پیّ دهگریّت و گومانی بۆ دروست دهکات و پیّی ده لّیت ئایه کۆچ ده کهیت و واز له مال و زهوی و ئاسمانت دینیت؟

پاشان مروّف به قسهی شهیتان ناکات و کۆچ دهکات. پاشان ئهم مروّفه دهیه ویّت له پیناو خوای گه وره دا جیهاد بکات، شهیتان لیّره شدا ریّی پیّده گریّت و گومانی بۆ دروست دهکات و پیّی ده لّیت ئایه جیهاد ده کهیت تابکوژیّت و خیزانه کهت له پاش خۆت شوو بکاته وه و میراتیه کهت دابه ش بکریّت!!! نه کهیت جیهاد بکهیت پاشان ئهم مروّفه به قسهی ناکات و جیهاد دهکات، جا هه رکه سیّک سه ریچی شهیتان بکات و به قسهی نهکات بهم شیوازوه و ئهم کارانه ئه نجام بدات بۆ خوای گه وره، ئه وه خوای گه وره به حه قی داناوه له سه ر خۆی که بیکاته به هه شته وه).

هه ره ها پیّشه وا "ابن القیم" ره حمه تی خوای لیّبیّت ده فه ره موویّت: ((شهیتان بۆ گومرا کردنی مروّف هه موو ریّگا و شیوازیکی له گه لدا به کار دینیت، سه ره تا هه ولّ ده دات تووشی شه ریک بریاردانی بکات، ئه گه ر ئه و که سه یه کخوایه رست بوو به قسهی شهیتانی نه کردو شه ریکی بۆ خوا داننا، ئه وا هه ولّ ده دات تووشی بیدعهی بکات، جا ئه و که سه ئه گه ر په یوه ست بیّت به سوننه ته وه و بیدعه نهکات و سه ریچی شهیتان بکات، ئه وه هه ولّ ده دات تووشی تاوانه گه وره کانی بکات، جا ئه و که سه ئه گه ر به قسهی نه کرد، شهیتان هه ولّ ده دات تووشی تاوانی بچوکی بکات، ئه گه ر زۆر خوایه رست و له خوا ترس بوو هه ر به قسهی نه کرد ئه وا هه ولّ ده دات به شتی موباحه وه سه رقالی بکات تاسه ر قالی په رستن و کاری چاکه نه بیّت و پاداشت وه رنه گریّت، جا ئه گه ر به قسهی شهیتانی نه کرد ئه وا هه ولّ ده دات سه رقالی بکات به و کردوانه ی که که متر پاداشتی له سه ره نهک ئه و کرده وانه ی که پاداشتی زۆری له سه ره».

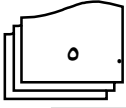
به م شیوازه شهیتان له هه ولّ و تیّکۆشانی بیّ ووچان دایه تا زۆرترین که س له گه ل خۆیدا بکاته ناو ئاگری دۆزه خه وه و له دونیا شدا به دبه ختیان بکات، جازۆر که س هه یه هه ر له قوناغی یه که مدا ته سلیم به شهیتان ده بیّت و شه ریک بۆ خوا داده نیّت و دۆزه خ به هه میشه یی بۆخۆی مسۆگه ر دهکات و به هه شت له سه ر خۆی حه رام دهکات و کرده وه کانی به تالّ دهکاته وه .

وه زۆر که سی تر له قوناغی دووه مدا چۆک بۆ شهیتان داده دن و گوپرایه لیّ ده که ن و پشت له سوونه تی پیّغه مبه ر (صلیّ الله علیه و آله) ده که ن و غه رقی ناو بیدعه ده بن،

وه زۆر كهسى تر له قوئانغى يه كه م و دووهم پزگارى ده بئیت و يه كخوایه رسته و له سه ر سوننه ته، به لام له قوئانغى سئیه م تئك ده شكیت و تووشى تاوانى گه و ره ده بئیت و شایه نى سزای خوای گه و ره یان نه فره تی خوای گه و ره یان غه زه بی خوای گه و ره یان ببه رى بوونى پیغه مبه رى خوا (ﷺ) ده بئیت، يه كئك له و تاوانه گه و رانه ی كه ئافره تانیكى يه كجار زۆر وه لامى شه يتانیا ن داوه ته وه و سه رپیچی فره مانى خواو پیغه مبه ره كه ی (ﷺ) ده كه ن وه خوئان پروبه پرووى نه فره تی خوای گه و ره و سزای ئاگرى دۆزه خ ده كه نه وه بریتى يه: له خوئانه پۆشینیا ن و ده رخشتنى جوانى خوئان بو پیاوانى نامه حره م و نه پۆشینى پۆشاكى شه رعى كه حىجابه .

كه له ئه نجامدانى ئه م تاوانه گه و ره يه دا شه يتان چه نده ها گو مان و شو به ه ی لاوازی بو هینا ون تا بیکه نه به لگه به ده ستیا نه وه بو نه پۆشینى حىجاب، به لام له پاستیدا هه موو بیا نووه كانیا ن له مالى جالجالو كه لاواز تره، ئیمه ش لی ره دا به گویره ی توانا و زانستی كه ممان هه ولما ن داوه ئه و بیا نووانه هه ل بوه شینینه وه به به لگه ی قورئان یان سوننه ت یان عه قلى سه لیم كه يه ك ده گریته وه له گه ل قورئان و سوننه تدا، به ئومیدى ئه وه ی كه سانیکى دل زیندو و حه ق و یست سوودى لی ببینن و بگه رپنه وه بو لای خوای گه و ره و له خه و ی غه فله ت به ئاگا بینه وه، تا هه لى ته مه نیا ن له ده ست نه داوه و فریا ی خوئان بکه ون و سه رپیچی نه فس و شه يتان بکه ن و گوپرايه لى خواو پیغه مبه ره كه ی (ﷺ) بکه ن تا به خته وه رو ئاسووده بن له دو نیا داو به هه شت و په زامه ندى خوای گه و ره به ده ست بئین له رۆژى قیامه تدا كه مه به ست و ئاوات و ئومیدى هه موومانه } خوای گه و ره ببه شمان نه كات لی } جا ئه وه ی كه حه ق و راست بئیت وه پئكا بئیت له خوای گه و ره وه یه و ئه و خاوه نى هه موو فه زل و چا كه یه كه، وه ئه گه ر له شتئكدا هه له م كرده بئیت و نه م پئكا بئیت ئه وه له نه فس و شه يتانه وه یه و دینى خوا لی بى به ریه و داوا ی لیخوش بوون له خوای گه و ره ده كه م خوای گه و ره له هه موو لایه كمان خو شبئیت.

داواكارم له خوای گه و ره ئه م كاره و سه رجه م كارو ووته كانى ترمان ته نها له به ر په زامه ندى خوای گه و ره بئیت و به شى هئچ كه سئى تری تیدا نه بئیت و لیمانى وه ر بگرئیت و بى كاته تویشوى قیامه تمان.

یه که م:

لهوانه یه بلییت نه گهر حیجاب بیوشم گهرمام ده بییت به تاییه تی له هاویندا !!!

وهلام: راسته پۆشینى حیجاب له هاویندا زۆر گهرمه و ئافرهت ئازار ده دات، به لام نه گهر بیربکه یته وه که جیبه جی کردنی فه رمانی په روه ردگارته و چ پاداشتیکی گهره ی بو داناویت نه وه بیگومان له سهرت سووکی ده کات، هه روه ها بیرکردنه وه له ئاگری بلیسه داری دۆزه خ که سووته مه نیه که ی خه لک و به رده: ﴿وَقُودَهَا

النَّاسِ وَالْحِجَارَةُ﴾ (البقرة: ۲۴) وه گه و ره ترین ئاگر له دونیادا به شیکه له هه فتا به شی ئاگری دۆزه خ عن ابی هریره (رضی الله عنه): أن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (ناركم هذه التي يوقد ابن آدم جزء من سبعين جزءاً من حر جهنم). قالوا: والله إن كانت لكافية يا رسول الله، قال: (فإنها فضلت عليها بتسعة وستين جزءاً، كلها مثل حرها). (البخاري / بدء الخلق / ۳۰۹۲]، وانظر حديث رقم: ۶۷۴۲ في صحيح الجامع الصغير).

نه وه دیسان ئاسانی ده کات له سهرت، هه روه ها بیرکردنه وه له نزیك بوونه وه ی خۆر له ساحه ی مه حشه رو عاره ق کردنی خه لکی و نقووم بوونیان له ئاره قی خویان، وه به رز بوونه وه ی ئاره قه که ش به نه ندازه ی نه و تاوانانه یه که مروّف له دونیادا نه نجامی ده دات، نه وه دلنیا ده بییت که گهرمی دونیا زۆر ئاسانتره له و گهرمی ناخوشیانه ﴿قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ (التوبة: ۸۱).

بۆیه پیویسته نه م گومانه ی شه یتان په ت بکه یته وه به قسه ی نه که ییت په له بکه ییت له پۆشینى حیجاب و ئارام بگریت له سه ر گهرمی دونیا تاخوا ی گه وره بتپاریزیت له گهرمی و گرو بلیسه ی ئاگری دۆزه خ، چونکه پاداشتی خوا ی گه وره هاوشیوه ی کرداری مروّفه، گهرمای دونیا بچیزیت له به ر په زامه ندی خوا نه و دلنیا به خوا ی گه وره له گهرمی ئاگری دۆزه خ ده تپاریزیت .

وه بزانه ده توانیت ئارام بگریت له سه ر گهرمای دونیا به لام هه رگیز توانای گهرمی ئاگری دۆزه خت نییه !!!
خوا ی گه وره هه موو لایه کمان بپاریزیت لی.

دوهه م:

لهوانه یه بلییت زور گرانه له سه رم که حیجاب بیوشم ؟!

وهلام: زور راسته به راستی زور قورسه له سه ر ئافره ت که حیجاب بیوشیت و بییت به بالاپوش چونکه شهیتان واز له هیچ که س ناهینیت به ئاسانی وهلامی فه رمایشته کانی خواو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بداته وه به لکو چهنده ها ریگرو به ربهستی بو دروست دهکات، وه چهنده ها گومانی بو ده دوزیته وه وه تاوانی لا جوان دهکات و بوی ده رازینیته وه، وه گوپرایه لی له سه ر زور قورس دهکات، ئه وه تا خوا ی گه وره ده فه رموویت:

﴿ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴾ (البقرة: ٤٥). واته: (به راستی نویت کردن زور قورس و گرانه ته نها لای

ئه و که سانه نه بییت که ملکه چ و گوپرایه لی خوا ی گه وره ن).

که واته: خوا ی گه وره ئاسانی دهکات و شهیتان گرانی دهکات پیویسته له سه رت پشت به خوا ی گه وره ببه ستیت و په نای پی بگریت له فپو فیل و نه خشه و پیلانی شهیتان، خوا ی گه وره یارمه تیت ده دات و بوت ئاسان دهکات .

هه روه ها ئه وه ی یارمه تی دهرت ده بییت ئه وه یه که له پیش تودا ئافره تانیکی یه کجار زور حیجابیان پو شیوه و تو تازه نیت به لکو کاروانیک له پیش تودا رویشتووه و ئیستاش ئه و کاروانه به رده وامه پیویسته توش چی تر دوانه که ویت و شوین ئه و کاروانه بکه ویت.

هه روه ها بزانه به هه شتی خوا ی گه وره زور به نرخه و به ئاسانی ده ست ناکه ویت به لکو کردار و هه ول و تیکوشانی ده ویت وه ک پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فه رموویت: (أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ غَالِيَةٌ أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ الْجَنَّةُ). (سنن الترمذي: ج ٤ / ص ٦٣٣، وصحه الشيخ الألباني في صحيح الجامع الصغير: رقم: ٦٢٢٢).

هه روه ها به هه شت ده ور دراوه به ناخوشی و تهنگو چه له مه ده بییت ئه م ناخوشی و به ربه ستانه بپریت پاشان ده گهیت به به هه شت، وه دوزه خ ده وره دراوه به شه هوه ت و ئاره زو ئه گه ر شوینی ئاره زوه کان بکه ویت ئه وه به ئاسانی ده تگه یه نیت به دوزه خ وه ک پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموویت: (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): (حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ، وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ). [البخاري / الرقاق / ٦١٢٢].

هه روه ها تو له ژبانی دونیادا وه بو ده ست خستنی دونیات چهنده ها کاری گران و قورس ئه نجام ده ده ویت و به لاته وه ئاساییه ئه ی با بو ده ست خستنی په زامه ندی خالقه که ت و به هه شتی پان و به رینی هه ندیک شتی گران ئه نجام بدهیت .

سبیه م: نه وانه یه بلبیت من كه نجم و ته مه نم زوری ماوه چهند سالیكي تر حیباب ده پوشم؟!

وه لآم: نه گهر دلنیایت كه تا ته مه نی پیری نامریت و هه ره له ژیاندا ده بیت بویه ئیستا حیباب ناپوشیت و به نیازی له ساته وه خته كانی ته مه نی پیریدا ببپوشیت نه وه زور به هه له دا چوویت، چونكه خوتیش به چاوی خوت ده بینیت كه چهنده ها كه س هه ره له سه ره تای ته مه نی لاویتیدا مه رگ یه خه یان ده گریت و ته مه نیان كوتایی پیدیت و مالئاوایی له دونیای رووناك ده كه ن و به ره و گوړو مالی راسته قینه یان به پری ده خرین و هه مو هیواو ئومیدو ئاواتیان له گه ل خویان له گل دهنین كه له وانه یه له ناو خانه واده و خزمه كانی خوتدا چهند كه سبكتان له ته مه نی گه نجیدا مردبیت، ئیتر چون ریگه به خوت

ده ده بیت كه به م بیانوه لاوازه خوت بخه له تینی كه زه ره مه ندی سه ره کی خوتیت وه هیچ عوزریكت نابیت لای خوی گه وره خو نه گهر نه جه لیش هات نه وه یه ك چركه نه پیش ده خریت نه دوا ده خریت وه ك خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (الأعراف: ۳۴).

نه و كاته چهنديك هاوار بكه یت و بلبیت: ﴿قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ (۹۱) ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾ (المؤمنون: ۹۹ - ۱۰۰).
واته: هه رچهند بلبیت خویبه په روه ردگار بم گه ریته وه بو دنیا به لكو كرده وه ی چاك نه نجام بده م و گویرایه لیت بكه م، پیت ده وتریت: ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (المؤمنون: ۱۰۰).
نه خیر به هیچ شیوازیك گه رانه وه نییه بو ژیانى دنیا نه مه وشه یه كه تو ده یلبیت به لكو له ژیانى به رزه خ له ناو گوړ ده میننه وه تاروژی زیندو بوونه وه له قیامه تدا، وه په حمه ت له ئیمامی شافعی بیت كه ده فه رموویت :

تزو د من التقى فإنك لا تدري

إذا جنَّ ليلٌ هل تعيشُ إلى الفجر

زور ته قوای خوابكه چونكه تونازانیت

نه گهر شه و داها ت تو ده ژیت تابه یانی

فكم من صحيح مات من غير علة

وكم من سقيم عاش حيناً من الدهر

چهند له ش ساغ مردن به بی نه خوشی

چهنده ها نه خوشیش سه رده مانیک ژیان

واتہ: بہنہ خویشی و ساغی و گنجی و پیری نییہ، بہ لکو ئہ جہلہ و کہ سیش ئہ جہلی خوئی لیوہ دیار نییہ و نازانیت کہی دہمریت .

پاشان ئہ گہر لہ تہ مہنی گہنجیدا خۆت دانہ پۆشیت و حیجاب نہ پۆشیت و لہ تہ مہنی پیریدا بیپۆشیت ئہ وہ ئہ جرو پاداشتیکئی زۆر لہ دہستی خۆت دہدہیت و ہ زۆر نازایہ تیش نییہ و لہ گہنجیتیدا تاوانیکئی زۆر دہنیری بۆسہر تہ رازووی کردہ وہ خرابہ کانت .

پاشان ئایہ نازانیت یہ کئیک لہ و حہوت کۆمہ لہی کہ لہ پۆژی قیامہ تدا لہ ژیر سیبہری عہرشی پەرہردگاردا دہ بن کہ لہ و پۆژہ دا ہیچ سیبہریک نییہ جگہ لہ و سیبہرہ (وَشَابٌ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ) [البخاری / الجماعة و الإمامة / ۶۲۹۴].

گہنجیکہ کہ تہ مہنی گہنجیتی لہ پەرستن و گوپرایہ لی خوای گہورہ دا بہ سہر بردبیت، نہک تہ مہنی گہنجیتی لہ تاوان و سہرپیچیدا بہ سہر بردبیت و بلت کہی پیر بووم پاشان گوپرایہ لی خوای گہورہ دہ کہم .
 بۆیہ دہستپیشخہری بکہ و تہ مہنی گہنجیت لہ پەرہ زامہندی و گوپرایہ لی خوای گہورہ دا بہ سہر بہرہ تالہ ژیر سیبہری عہرشی خوای گہورہ دا سہر فرازو سہر بہرہ زبیت .
 بۆیہ مانہ و ہت لہ ژیاندا دہرفہ تیکہ لہ لایہن خوای گہورہ وہ بۆ ئہ وہی بگہریتتہ وہ بۆ لای بہرنامہ کہی .

چواره م:

له وانه یه بلیت نه گهر حیباب بیوشم جوانی خوم له دست ددهم و خه لکی به ناشرینم ده زانییت !؟

وهلام: جوانی و ناشیرینی و خوشه ویستی و رق لیبون به دهستی په روهردگار نه گهر که سیک گوپرایه لی په روهردگار بکات نهوا خوشی دهویت، وه که خوشی ویست به جبریل (علیه السلام) ده فهرموویت: نهوا من فلانه که سم خوش دهویت توش خوشت بوویت نهویش خوشی دهوویت و پاشان به فریشته کانی ناسمان ده لیت په روهردگار فلانه که سی خوش دهویت نیوش خوشتان بوویت نهوانیش خوشیان دهویت، پاشان خوی گهره خوشه ویستی نهو که سه ده خاته دللی خه لکی سهر پووی زهوی و خه لکیش خوشیان دهویت. که واته مرؤف به گوپرایه لی خوی گهره خوشه ویست و جوان و شیرین ده بیت له دللی خه لکیدا نهک به تاوان و سهرپیچی به لکو به مانه خوی گهره ناشرین و رق لیبووی دهکات له لای خه لکی، نایه خوت چنده ها که س نانا سیت که به شیوازو روکهش زور جوان نین به لام به هوی پویشینی حیباب و گوپرایه لی کردنیان بو خوی گهره له دللی خه لکیدا جوان و شیرین و خوشه ویستن !؟

وه به پیچه وانه شه وه چنده ها که س هیه له شیوازو روکهشدا جوانن به لام به هوی تاوان و سهرپیچی وه خوی گهره له دللی خه لکیدا ناشیرینی کردوون و بی پیزو سووکن له لای خه لکی .

که واته نابیت تنها ته ماشای پوهه ماده که بکهیت، به لکو لایه کی تری مه عنه وی و غه بی زیاتر ده ور ده بینیت، هه روه کو چون پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموویت:

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: (إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلُ الْعَظِيمُ السَّمِينُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَزُنُّ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، أَقْرَأُوا: [فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا]). [البخاري / التفسير / ٤٤٥٢].

واته: له روژی قیامه تدا پیاویکی زور قه له و ده هینن که ده یکیشن لای خوی گهره کیشی باله میشو له یه کی نیه و سووکه، چونکه فه رمانی خوی جیبه جی نه کردوهه چه ندیک قه له و بیت به لام له ته رازووی خوی گهره دا سووک و بی نرخه. نه نایه ته بخویننه وه که خوی گهره ده فهرمی: له روژی قیامه تدا هیچ کیش و نرخیکیان بو دانانیین.

که واته جوانی توش له پویشینی پوشاکی حورمهت و حیشمه تدا یه، نهک له ده رخستنی جوانی خوت بو پیاوانی نامه حره م و خوت و نهوانیش گونا ه بار بکهیت .

پاشان ئایه له سزای خوی گه وره ناترسیت که له هر دوو دنیادا سزات بدات و جوانیه که ت لی بسه نیتته وه به وهی پرووداویکه وه وه کو سوتاندن یان نه خووشی که به چاوی خووت له وانیه چه نده ها که س ببینیت که به وهی پرووداویکه وه جوانیان له دهست داوه خوی گه وره هه موو لایه کمان بپاریزیت، جابه له بکه له وه لآمدانه وهی فره مایشتی خوی گه وره و گومان و وه سه سه ی شهیتان وه لا بنی تابه خته وه ری هه ردوو دونهیا به دهست ببینیت ان شاء الله .

پینجه م:

له وانیه بلییت له پاش هاوسه رگیری حیجاب ده پوشم؟!

له وه لآمدا ده لیین: ئایه دلنیات که ده مینیت تا ئه و کاته و ئه جهل یه خهت ناگریت!

بیگومان نه خیر که س نازانیت سبه ی چی به سه ردیت نه ک کاتیکی دریژتر وه ک خوی گه وره ده فره موویت:

﴿ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ﴾ (لقمان: ۳۴).

واته: هیچ که سیک نازانیت سبه ی چی به سه ردا دیت وه هیچ که سیکیش نازانیت له چی شوینیکدا ده مریت . که واته تو نازانیت ئایه ده گه یته ئه و کاته یان نا، به لکو چه نده ها پرووداومان بینوووه و بیستوووه که له کاتی زه ماوه ند کردندا بووک یان زاوا یان هه ردووکیان به پرووداویک یان کاره ساتیک گیانیان له دهست داوه له کاتیکی که پوشاکی ناشه رعی و له حاله تی ئاههنگ گپرانی ناشه رعی که ئه ویش دیارده یه کی زور مه ترسیدارو ترسناکه چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فره موویت: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالْخَوَاتِيمِ) أخرجه أحمد (۳۳۵/۵ ، رقم ۲۲۸۸۶)، والبخاری (۲۴۳۶/۶ ، رقم ۶۲۳۳)، وابن حبان (۵۰/۱۴ ، رقم ۶۱۷۵).

واته: کرده وهی مروفت ته نها به کوتاییه که یه تی» .

واته کرده وهی مروفت به چی کوتایی هات ئه وهی بو حساب ده کریت، ئه گه ر که سیک له سه ر تاوان و سه ریچی بمریت ئه وه نیشانه ی سه ره نجام شه ری و خراپیه، وه ئه گه ر له سه ر گوپرایه لی و کرده وهی چاک بمریت ئه وه نیشانه ی سه ره نجام خیری و باشی و به هه شتیه .

جا کی دهلیت توش یه کییک نیت له وکسانه ی که له کاتی ئه و تاوان و سه ریچییه دا مردن پووبه پرووت نابیتته وه، وهک ئیمامی شافعی ده فهرموویت:

وكم من عروس زینوها لزوجهها

وقد قبضت ارواحهم لیله القدر

واته: چهندهها بووک رازیترانه وه بو هاسه ره کانیا

به لام له شهوی بهیه که گیشتندا کفنیان بو دوراو خرا نه ناو کفن و رو حیان کیشرا.

پاشان ئه گهر تو بهرده وام بیت له تاوان و حیجاب نه پوشین تا ئه وکاته کی دهلیت خوی گه وره یارمه تیت ده دهت له وکاره دا؟

یا خود توش که سیکی خراپ نابیت که ژیانته له گه لیدا نه گونجیت؟

یا خود ئه و کاته ئه و ریگریته لیبکاته له پوشینی حیجاب؟

ئه وانه هه مووی پیلانی شهیتانه و به قسه ی شهیتان مه که و شوینی مه که وه تا فریوت نه دات و به ره و

دوزهخت نه بات چونکه ئه و بانگی خه لکی ده کاته بو دوزهخ نه که بو به هه شت ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ

أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ (فاطر: ٦) خوی گه وره بمان پاریزیته له شهیتانی جنی و مروقه.

له وانه یه بلیت نه گهر حجاب بیوشم مه گهر واز له خوشیه کانی دنیا بینم؟!

له وهلامدا ده لاین: نه وه بۆچونیکه یه کجار هه له یه، چونکه نه و ئافره تانه ی که بالا پۆشن که سیان وازیان له خوشیه کانی دنیا نه هیتاوه، به لام باش بزانه خوشیه کانی ژیا نی دنیا دوو جو ره :

جو ری یه که م: خوشیه کی نراسته قینه و پروک شه و سهراب ئاسا که شه ی تان له پیش چاوی خه لکی ده یرازی نیت ه وه جوانی ده کات و خه لکی واتی ده گه یه نیت که خوشیه کانی ژیا نی دنیا بریتیه له به زانندی سنوره کانی خوی گه وره و نه جامدانی تاوان و قه ده غه کراوه کان، وه گومانیان بۆدروست ده کات که به تاوان و سه ریچی ده گه نه خوشی ژیا نی دنیا و به خته و هرو ئاسوده ده بن، به لام له پاستیدا مرو فچه ندیک تاوان نه نجام بدات زیاتر به ده بخت و دل ته نگو خه فه تبار ده بیت و خیرو خوشی له خوی نابینیت، خوی گه وره به پاشکاوی نه م پاستیه مان ده خاته پیش چا و و ئاگادارمان ده کاته وه له تاوان و سه ریچی و ده فه رمو ییت: ﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴾ (۱۳۴) قَالَ

رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿۱۳۵﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَعْيُنُنَا فَتَنْسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ﴿ طه: ۱۲۴ - ۱۲۶) .

واته: هه رکه سیك پشت بکات له دین و قورئانه که ی من نه وه له ژیا نی دنیا دا ژیا نیکی ته نگو ته سکو خه فه تباری ده بیت، وه له روژی قیامه تیشدا به کویری حه شری ده که یین نه ویش ده لیت نه ی په روه ردگار بۆچی به نابینایی حه شرم ده که ییت خو من له دنیا چا و ساغ بووم، خوی گه وره ش ده فه رمو ییت تو له دنیا نایه ت و دینه که ی منت پشت گو ی خست و له یادت کرد له سزای نه ودا تو ش نه مرو ده بیت له سزادا بمینیت ه وه وه لامت نادریت ه وه .

جا به م جو ره پروک شه هه ل نه خه له تین چونکه نه وه سه ر نه نجامه که یه تی له دنیا و دوا روژدا .

جو ری دوو ه م: خوشیه کی پاسته قینه وه حه قیقیه که له جی به جی کردنی فه رمانه کانی خوی گه وره و پیغه مبه ره که یه تی (ﷺ) که مرو فچه ندیک له دروستکاره که ی نزیک بیت ه وه به گو ی رایه لی کردن و په رستنی نه وه زیاتر دل خوش و به خته و هری ده کات، کی هیه به نه ندازه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) و ها وه له به پزه کانی (خوی گه وره لیا نی پازی بیت) و شو یین که وتوانیان به خته و هرو ئاسوده بوو بیت، نه وان سه ره پای نه بوونی و برسیتی و ژیا نیکی ساده به لام زور دل خوش بوونه تا وه کو فه رمو یانه: (واللہ اننا فی

لذة لو علمها الملوك وأبناء الملوك لجالدونا عليها بالسيوف) (وصفة العمر، ص ۱، د. علي بن عمر بادحدح).

واته: سویند به خوی گه وره ئیمه له خووشی و شادی و له زه تیکداین که ئە گەر پاشاو کورپه کانیان بزنان ئیمه چهنده ئاسوودهین ئە وه به شمشیر ده مانکوژن له سه ری، پاشان خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (الأعراف: ۳۲).

واته: ئە هی محمد (ﷺ) پێیان بلێ کێ ئە و جوانی و پازاوه ییه ی ژیا نی دونه یای قه ده غه و حه رام کردووه که خوی گه وره بۆ به نده کان ده رکردووه و ئاشکرای کردووه، هه روه ها ئە و هه موو خواردنه به تام و به له زه ت و حه لالانه ی که خوا پێی به خشیون؟ پێیان بلێ له ژیا نی دونه یادا بۆ باوه پرداران و خه لکی تریش سوودمه ند ده بی ت لێیان و چی ژیا نی لێ و ده رده گرن، به لام له پوژی قیامه تدا تایبه ته به باوه پرداران و خه لکانی بی باوه پی لێ بی به ش ده کریت .

که واته جوانی و پازاوه یی ژیا نی دونه ی بۆ باوه پرداران په خساندووه نه ک ئە وه ی باوه پردارو بالا پۆشه لێی بی به ش بی ت !!

حه وته م:

له وان هیه بلیت نه گه ر حه جاب بپوشم خه لکی تو ا نجم لێ ده دات و ره خنه م لێ ده گری ت و لومه م ده که ن؟! له وه لامدا ده لێین: ئە وه قسه یه کی جیگیرو دامه زرا و نیه و تاراده یه ک حه قیقه تی نیه، چونکه سوپاس بۆ خوا تۆ له ناو موسلماناندا ده ژیت و له ناو گا ورو جووله که دا ناژیت تا خه لکی گالته ت پێ بکات، وه به هه زاره ها ئافره ت بالا پۆشن و که س تو انجیا نی لێ نادات، به لکو به پێچه وان هه ئە وه نده ی ئافره تی بالا پۆش ری زی لیگی راوه ئافره تی سفوور به و شیوا زه نییه له ناو کومه لگای ئیمه دا پاشان ئافره تی باوه پردار نا بی ت له لومه ی لومه کاران به ترسی ت له حه قدا، خوی گه وره له وه سفی باوه پرداراندا ده فه رموویت: ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ (المائدة: ۵۴).

واته: له حه قدا له جی به جی کردنی دینی خوادا له لومه ی لومه کاران نا ترسن و گو یی پێ ناده ن، بۆچی له ره خنه و لومه ی خه لکی ده ترسی ت به لام له ره خنه و لومه و سه رزه نشت کردنی په روه دگا ره که ت نا ترسی ت و شه رمی لێ نا که ی ت و گو ی پرایه لێ نا که ی ت که له قو ئانی پی رۆزدا چه نده ها ئایه تی بۆ تۆ ئافره تانی تر نادۆ ته وه خواره وه !?

وہئو کہ سانہی کہ لومہت دہ کەن ئایا دلسۆزی تۆن و بہ خەمی تۆوہن و لە دلسۆزی و پەرۆشیدا پەرخنەت لی دہگرن و لومہت دہ کەن؟ یاخود لە نەزانی و نە فامی و بی ئاگایاندا؟! .

وہئو گەر تۆ بہ قسە ی ئەوان بکەیت و گوئی راپەلێان بکەیت چی پاداشتیکت لەوانەوہ دەست دہ کەوئیت؟! دلنیا بہ جگہ لە پەشیمانی و سزای دونیا و دواپۆژ ہیچی تەرت دەست ناکەوئیت جاوریابە و گوئی بە و شتانە مەدە گوئی راپەلی خۆی گەر بە کە پەیمانی داوہ لە دونیا و قیامەت پاداشتی گەرەت دەداتەوہ، و پەرەردگار پەیمانی خۆی دەباتە سەر و پەیمان ناشکینیت.

هه شتەم:

لەوانە یە بلیت ئە گەر حیجاب بیۆشم کەس منی ناوئیت و هاوسەرگیرم دوا دہ کەوئیت یاخود ھەرنابیت؟!

لەوہ لآمدانە دەلیین: بە پیچەوانەوہ ھەرکەسیک لە خوا بترسیت و خۆپاریزیت لە تاوان ئەوہ خۆی گەرە کارەکانی بۆ ئاسان دہکات و دەروی خیری لی دہکاتەوہ و پزق و پۆزی فراوانی بە سەردا دەرپزیت، وە ک خۆی گەرە دەفەر موئیت: ﴿ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۗ ﴾ (الطلاق: ۴). وە دەفەر موئیت:

﴿ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۗ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۗ ﴾ (الطلاق: ۲ - ۳).

وہئەم شتەش لە واقعیدا پەنگی داوہ تەوہ ئەوہ نەندە ی ئافرەتانی بالاپۆش پەرۆشە ی هاوسەرگیران ئاسانە داخوای کاریان زۆرە ئافرەتانی تر بەم شیوازە نین، بە لکو زۆر ئافرەت ھە یە لە شیوازو پوو خساردا وانیە بە لام پەوشت و ئاکارو پەفتارو بالاپۆشیە کە ی وای کردووە کە داخوای کاری زۆر بیت و زوو دابمە زیت، ھەر وہا بە تەنھا دامەزاندن گرنک نیە بە لکو بەختەوہر بوون و گونجاندن و بەردەوامی گرنگە کە ئەمەش بە دەستی خۆی گەرە یە ھەرکەسیک دوور بیت لە تاوان و سەرپیچی، گوئی راپەلی خۆی گەرە بکات ئەوہ خۆی گەرە لەم پەرۆشە گرنگە دا سەرکەوتوو ی دہکات و یارمەتی دەدات و کار ئاسانی بۆ دہکات و کۆسپ و تەگەرەکانی سەر پێگای ژیان ی بۆ لادەبات بە لام ئەگەر ئافرەتیک جوانی خۆی بۆ خەلکی نامە حەرەم دەر بخت و خۆی دانەپۆشیت ئەگەر هاوسەر گیریش بکات سەرکەوتوو نابیت و ژیان ی پردە بیت لە تالی و ناخۆشی و ئازاوە و سەر ئەنجامە کەشی جیا بوونەوہ و بیزار بوون دە بیت لە ژیان ی هاوسەرگیری .

جابزانە ئەوہش گومان و وەسوەسە یەکی تری شەیتانە بۆ ئەوہ ی حیجاب نەپۆشیت و بەردەوام بیت لە تاوان و سەرپیچی کردنی پەرەدگارت تاتۆش وەکو خۆی بەرو دۆزخ پەلکیش بکات، ئاگادار بەو بە قسە ی نە کەیت و پە لە بکە لەوہ لآمدانەوہ ی خۆی گەرە تابە بە ھەشتی پان و بەرینت شاد بکات لە دونیا ش ئاسوودە و بەختەوہرت بکات.

نۆیه م:

له وانه یه بلیت له سه رم نوسراوه كه بالا پۆش نه بم و به ده ست خۆم نییه و ده سه لآتم نییه ؟!

له وه لآمدا ده لیین: مرۆف كه كرداره كانی له سه ر نوسراوه مانای ئه وه نیه كه خۆی هه لآژاردن و ده سه لآتی نه بیته، به لكو خوای گه وره زانستیکی ئه زه لی هه یه پیش ئه وه ی مرۆف دروست بكات ده زانیت كه دروستی بكات ریگی خراب هه لآه بژیریت به ویستی خۆی پاشان ئه م هه لآژاردنه ی خۆی به ویستی خۆی ده نووسیت، نه ك خوای گه وره مرۆف ناچار بكات كه ده بیته خراپه بكات و پاشانیش سزای بدات، ئه مه دادپهروه ری نیه و كرداری خوای گه وره نییه، به لكو خوای گه وره مرۆفی سه رپشك كردوه و ده توانا ویستی

پی به خشیوه، وه ریگی راست و خراپی بۆ پوون كردۆته وه: ﴿ وَهَدَيْتُهُ النَّجْدَيْنِ ﴾ (البسد: ۱۰)

تابه ویستی خۆی یه كیكیان هه لآه بژیریت، ئه م شته ییش له واقعیدا زانراوه و كه س ناتوانیت نكۆلی لی بكات، تۆ كه سفوری خۆت هه لآه بژاردوه و كه س زۆری لی نه كردوی، وه له هه موو كرده وه كانی تریشتدا به هه مان شیوه، بۆ نمونه ئه گه ر زله یه ك له هاوړیكه ت بده یه كه ووتی بۆ وات كرد؟ تۆش له وه لآمدا بلیت ده سه لآتم نه بوو له سه رم نوسرابوو كه ئه و زله یه ت لی بده م، ئایه ئه م بیانوه ت لی قه بوول ده كات؟! یاخود به كه سیکی شیتت له قه له م ده دات؟ پاشان ئه گه ر له دادگا شكات له كه سیك بكریت كه ده ست دریتی كردیت یاخود پیشیلی یاسای كرد بیت له وه لآمدا بلیت له سه رم نوسرابوو ئایه لی قبول ده كریت یاخود سزای به سه ردا ده سه پینریت؟، بیگومان سزا ده دریت .

جائهم بیانوه كه خوا له سه رمی نوسیوه ئه گه ر راست بووایه وه ربگریه ئیتر تاوان نه ده ما له سه ر زه وی كه ئه نجام نه دریت و زۆلم و ستم پیاده ده كراو ده بووایه دادگاكان و فه رمانگه كان و سزاكان و به ندیخانه كان هه موو هه لآه وه شینرایه ته وه چونكه هه ركه سیك تاوان و سه ریچی ده كات ئه وی تاوانه و له سه ری نوسراوه !!! كه واته ئه مه گومانیک یه كجار پوچه ل و بی بنه مایه .

له سه رده می ئیمامی عومه ردا (رضی الله عنه) پیاویك دزی كردو جیگیر بوو له سه ری ویستیان ده ستی بپرنه وه چونكه دزی كردوه ئه ویش ووتی: (مهلاً یا امیر المؤمنین فإنا سرقنا بقدر الله).

واته: په له مه كه ئه ی خه لیفه ی موسلمانان ده ستم مه بره چونكه من دزیم كردوه خوا له سه رمی نوسیوه و خۆم تاوانبار نیم و ده سه لآتم نییه، ئیمامی عومه ریش فه رمووی: (ونحن إنما نقطع بقدر الله)

(مجموع فتاوی ورسائل الشیخ ابن عثیمین، الإیمان القدر: ۵/ ۱۴۱).

واتہ : ئیمہش خوا لەسەری نووسیووین کہ دەستی تۆ بپرینەوہ .

هەر وه ها ئایه تۆ بۆکاری دونهایی خۆت ئەگەر دووکار هاته پێشت یه کێکیان کاری سووک و ئاسانه و مانگی به یهک ملیونه، ئەوی تریشیان کاریکی گرانه و قورسه تییدا زۆر ماندوو ده بێت و مانگی تهنا به سه د هه زاره ئایه کاره گران و قورسه که هه ل ده بژیریت که مانگی سه د هه زارت ده ست ده که ویت و پاشان بلێیت خوا لەسەری نووسیوم ئەم کاره بکه م؟! بیگومان نه خیر ده چیت کاره سووک و ئاسانه که هه ل ده بژیریت که مانگی یهک ملیونت ده ست ده که ویت .

ئەوی بۆچی بۆکاری دونهیات باشه که هه ل ده بژیریت و خراپه که هه ل نا بژیریت و نا لیت خوا لەسەری نووسیوم؟! به لام بۆ دینه که و قیامه ته که خراپه که ((سفوری)) هه ل ده بژیریت و ده لیت خوا لەسەری نووسیوم، که واته بۆ قیامه تیش باشه که هه ل بژیره ((بالا پۆشی)) پاشان بلێ خوا لەسەری نووسیوم.

هەر وه ها ئەگەر بته ویت سه فەر بکه یت بۆ شارێک پیت بووتریت دوو ریگا هه یه که ده تگه یه نیت به وشاره ریگای یه که م ریگایه کی لارییه و دووره و چۆله و پر مه ترسیه و ریگرو چه ته ی لیه و مرۆف تیا ده چیت ئەگەر له و ریگایه وه بپوات، ریگای دووه م ریگایه کی نزیك و ئاشنا و ئاوه دان و سه لامه ته مرۆف به ئاسانی ده گات به و شاره و هیچ مه ترسیه کی تیدانیه، ئایه تۆ کام ریگایه یان هه ل ده بژیریت؟! بیگومان ریگا نزیك و ئەمین و سه لامه ته که هه ل ده بژیریت و ناچیت ریگا دوورو چۆل و مه ترسیداره که هه ل بژیریت و بلێیت خوا لەسەری نووسیوم، که واته بۆ قیامه تیش که زۆر سه خته ریگا سه لامه ت و ئەمینه که هه ل بژیره تا به ئاسانی بتگه یه نیت به به هه شت (که ریگای راستی و خوا په رستی و بالا پۆشیه) فیل له خۆت مه که و ریگای خراپ و تاوان و سه ریچی و سفووری هه لمه بژیره و بلێیت خوا لەسەری نووسیوم، ئیستا ئەم گومانه ی شه یتانت بۆ پوون بووه وه چیت خۆت مه خه له تینه و به قسه ی شه یتان مه که تا به ره و دۆزه خت نه بات.

ژیری نییه که تو خۆت له ئاگری دۆزهخ بپاریزیت و بچیته به ههشته وه به هۆی پۆشینی حیجابه وه؟!

وه ئایه گه وره ترین ستهمت له خۆت نه کردوه که به دلنیاپی بزانیته ئه م کارهت هۆکاره بۆچوونه دۆزهخ و وازی لێ نه هینیت و به سه ر نه فس و شهیتاندا زال نه بیت و گوپرایه لێ ئه وان پێش گوپرایه لێ خوا و پێغه مبه ره که ی بکهیت؟! له پیاوتیکی تردا پێغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموویت: ((فَأَمِّنْ مَلْعُونَاتٍ)) (سلسله الأحاديث الصحیحة: ۲۶۸۳).

واته: ئه و ئافره تانه ی ئه وه سیفاتیان بیته و خۆیان دانه پۆشن ئه وانه نه فرهت لیکراون و خوای گه وره ده ریانی کردووه و دووریانی خستۆته وه له په حمو سۆزو به زه یی و میه ره بانی خۆی، ئه و په حمه ته ی که ئه وه نده گه وره و فراوان و زۆره به فراوانی ئاسمانه کان و زه وی وه ک ده فه رموویت: ﴿ وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ﴾ (الأعراف: ۱۵۶).

ئایه رازیت به هۆی نه پۆشینی حیجابه وه بێ به ش بیت له په حمه تی خوا !!!؟! یان دووربیت له میه ره بانی خوای گه وره !!!؟! خۆئه گه ر له شتیکی دونیایدا بێ به ش بکریت (وه ک ئه وه ی له هیچ کۆلیژو په یمانگایه کدا وه رنه گیریت، یاخود له هیچ دام و ده زگایه ک دانه مه زرییت، یاخود مووچه ت پێ نه دریت، یاخود ...) ئه و ژیا نته لێ تال ده بیته و هه مو هه ول و توانا ت به گه ر ده خه یته بۆ وه رگرتنه وه ی ئه و شته دونیا ییه، ئه ی بۆچی بۆ نزیك بوونه وه له خوای گه وره و سۆزو میه ره بانی و په حمه تی بپاریکی بویرانه ناده یته و حیجاب بپۆشیت؟! تاره زامه ندی خوای گه وره به ده ست بی نیت!؟

هه روه ها حیکمه تیکی تر له بالاپۆشی ئه وه یه که خۆت داپۆشی کاریگه ری خراپت به سه ر کورانه وه نابیت و پارێزرا و ده بیته و زیانته بۆیان که متر ده بیته یان هه ر نابیت، ئایه نابینیت به هۆی تیکه لاوی و خۆدانه پۆشینی کچان له خۆیندنگه و په یمانگا و زانکۆکان چی کاریگه ریکی خراپی کردۆته سه ر خۆیندکاره کوره کان به شیوازیك ئاستی خۆیندن زۆر دابه زیوووه له هه مو شوینه کانی خۆیندنا چونکه می شک و بیرو هۆشی لای خۆیندن و زانسته و زانیاری نییه و زۆریک له گه نجان ئه لێی به نج کراون یاخود ماده هۆشبه ره کانیان خواردووه ئاگایان له خۆیندن نه ماوه و بیریان ته نها لای کچانه، ئه مه ش زیانیکی زۆری هه یه و زه بریکی کوشنده ی له زانسته و زانیاری و داهینان و فی ربوون داوه به لام به سه ر خۆمانی ناهینین و خۆمانی لێ بێ ئاگا ده که ین .

ہر وہا حکمہ تیکی ترلہ خوداپوشینی ئافرہ تان ئوہیہ کہ کہ متر کورپان نہ زہریان لیدہ کہن بہ لام کہ خویان دانہ پویشن زیاتر سہرنجی کورپان بہ لای خویاندا رادہ کیشن و تووشی نہ زہرو تیروانینی حہ رامیان دہ کہن و ئوکاتہ سہرہ پای ئوہی کورپان تاوانبار دہ بن پشکی گہ ورہی تاوانہ کہ دہ کہ یتہ سہرئافرہ تان، خوی گہ ورہش دہ فہرموویت :

﴿ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ ﴾ (النور: ۳۰)

واتہ: ئہی محمد (ﷺ) بہ پیوانی باوہردار بلی باچاویان بپاریزن لہ تیروانینی حہ رام بؤ ئافرہ تان و داوینی خویان بپاریزن چونکہ ئوہ بویان پاکترو چاکترہ .

بویہ تاوانی خہ لکانی تریش بانہ یاتہ سہرشانی تو، چونکہ لہ وانہیہ لہ ماوہی مانگیکدا بؤنمونہ بہ سہدہا جار لہ لایہن کورپانہ وہ تہ ماشا بکرییت و سہدہا تاوان بیٹہ سہرشان و تہ رازووی کردہ وہ خراپہ کانت قورس بکہن و تو بہ خوت نازانیت تائو و پوژہی کہ دہ چیتہ وہ خزمہت پہرورہدگارت ئوکاتہ ہموو پاستیہ کانت بؤ دہر دہ کہ ویت و پہشیمان دہ بیتہ وہ کہ پہشیمانی دادی ہیچ کہ سیئک نادات لہ و پوژہ داو ہیچ سوودیکی نییہ، بویہ پیش ئوہی ئو پوژہ بیٹ پہلہ بکہ و دہستیپشخہری بکہ لہ پویشینی حیجاب تابیت بہ پیشہ واو پیشہنگ لہ چاکہ داو ہاورپیکانیشٹ چاو لہ تو بکہن ئوکاتہ پاداشتی ئوانیش بؤ تو دیت بہ بی ئوہی لہ پاداشتی خویان کہم بیٹہ وہ، وک پیغہ مہر (ﷺ) دہ فہرموویت: (الدَّالُّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلُهُ) (انظر حدیث رقم : ۳۳۹۹ فی صحیح الجامع الصغیر).

واتہ: ئوہی رینمایہ خہ لک دہ کات بؤ چاکہ وک کو ئوہ وایہ کہ خوی ئہنجامی دابیت

یانزه یه م:

له وانه یه بلیت گرنگ دلّه و خوا ته ماشای شیوه و لاشه ناکات به لکو ته ماشای دل دهکات منیش دلّم پاکه

!؟

له وهلامدا دهلیین: ئەمه گومانیکه و زۆر کهس دهلیتته وه وهه ندیکیان له فەرمووده یه که وه وهر گرتوه

به ناته واوی که خوی گه وه ته ماشای شیوه و لاشه ناکات، که فەرمووده که به ته واوی به م شیوه یه یه: عَن

أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ وَلَا إِلَى

صُورِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ) أخرجه: مسلم ۱۱/۸ (۲۵۶۴) (۳۴).

واته: خوی گه وه ته ماشای لاشه و شیوازتان ناکات (که جوانه یاخود ناشرینه، قه له وه یاخود لاوازه،

ره شه یاخود سپیه، چونکه ئەمانه پاداشت و سزای له سهر نییه و خوی گه وه مروّقی به و شیوازه دروست

کردوه و مروّقه دهسه لاتی خوی تیدا نییه)) به لکو ته ماشای دل و کرده وه کانتان دهکات.

پیغه مبه ر (ﷺ) له م فەرمووده یه دل و کرده وه ی به یه که وه هینا چونکه ئەگه ر دل باش بیّت ئەوا

کرده وه ش باش ده بیّت وه دل خراپ بیّت کرده وه ش خراپ ده بیّت، به مانایه کی تر خراپی کرده وه و تاوان

به لگه یه له سهر خراپی دل چونکه ئەگه ر دلّه که باش و پاک بوایه ئەوا کرده وه کانیش باش و چاک و پاک

ده بوون نه ک تاوان و سه ریچی، که واته که تو سه ریچی فه رمانی خوی گه وه و پیغه مبه ر (ﷺ) ده که یه

به لگه یه له سهر ئەوه ی که دلّت پاک و باش نیه بویه کرده وه کانت باش نیه و تاوان و سه ریچی، وه کو

له فەرمووده یه کی تر دا پیغه مبه ر (ﷺ) به راشکاو ی ئامارّه بو ئەم راستیه دهکات و ده فەرموویت: (أَلَا وَإِنَّ

فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ). [البخاري /

الإيمان / ۵۲].

واته: ئاگادابن و بزنان پارچه گوشتیک له ناو له شدا هه یه ئەگه ر ئەو پارچه گوشته پاک و چاک بیّت ئەوا

هه موو له ش پاک و چاک ده بیّت، وه ئەگه ر ئەو پارچه گوشته خراپ و پیس بیّت ئەوا هه موو له ش خراپ و

پیس ده بیّت، ئەو پارچه گوشته ش بریتیه له دل.

که واته دلپاک ئەو که سه یه که کرده وه کانی به گویره ی قورئان و سوننه ت بیّت نه ک به گویره ی هه واو ئاره زو

نه فس و شه یتان بیّت، به گویره ی ئەم قسه یه بیّت کی تاوانی ئەجامدا و سه ریچی کرد بلیین ئایه دلّت پاکه

یان نا؟ ئەگه ر ووتی دلّم پاکه ده بیّت هیچی له گه لدا نه ووتریت و ده ست خوّشی لیبکریّت له سهر دلّه

پاکه که ی !!!

مهروهه پینغه مبهه (ﷺ) زیاتر نه م گومانهی شهیتان پووجهل دهکاته وه (قَالَ حُدَيْفَةُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (تُعْرَضُ الْفِتْنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُوْدًا عُوْدًا، فَأَيُّ قَلْبٍ أَشْرَبَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ، وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ بَيْضَاءٌ، حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبَيْنِ: عَلَى أَبْيَضَ مِثْلِ الصَّفَا فَلَا تَضُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ، وَالْآخِرُ أَسْوَدٌ مُرْبَادًا كَالْكُوزِ مُجْحِيًّا، لَا يَعْرِفُ مَعْرُوفًا وَلَا يُنْكِرُ مُنْكَرًا، إِلَّا مَا أَشْرَبَ مِنْ هَوَاهُ). (رواه مسلم، وانظر حديث رقم: ۲۹۶۰ في صحيح الجامع الصغير)

واته: فیتنه و ناشوب و تاوان پرووده که نه دلّه کان و دهوری دلّه کان ده دن جار له دواى جارو به رده وام، جاهه ردلیک و هری بگریت و تاوان نه نجام بدات نه وه خالیکی ره شی تى ده که ویت، وه هر دلّیک نه یکتا و نکولی لی بکات خالیکی سپی تیده که ویت تاواى لی دیت دلّه کان ده بن به دوو دل، دلّیکى سپی پاک و بیگه رد که هیچ ناشووب و تاوانیک زیانی پی ناگه یه نیت به به رده وامی زهوی ناسمانه کان، وه دلّیکى تری ره شی تاریک و ولیل و بؤرو لادهر له دامه زراوى نه چاکه ده ناسیت و نه به ره له سستی خراپه ده کات مه گهر نه وهی به هه و او ناره زووی خوئی نه نجامی بدات .

که واته نه و که سانهی به رده وامن له تاوان وه کو خؤدانه پویشینی نافرته تان و نه پویشینی حجاب و ده رختنی جوانی خوین بؤ پیاوانی نامه حره مانه به هوی به رده وامیان له سهه تاوان دلّیان ته و او رهش بووه، نازانن کامه چاکه یه و کامه خراپه یه بویه زؤر به لایانه وه ناساییه که تاوان ده که ن و خوین دانا پویشن نه که له دلّ پاکیا نه وه بیت هه روه که چون پینغه مبهه (ﷺ) به راشکاوی نه و گومانهی پووجهل کرده وه . که واته ده ته ویت دلّ پاک و خاوین و بیگه رد بیت و نه و خاله ره شانه به زووترین کات له سهه دلّت لاجیت و سپی ببنه وه نه و ا فره مانى خوا جی به جی بکه و حجاب بپوشه و خؤت داپوشه، تاراستیه کان وه کو خوین ببینیت و شهیتان لیّت تیک نه دات و فیلت لی نه کات چونکه نه گهر مه به سست تیگه یشتن بیت نه و ا پیلان و نه خشه و فیله کانى شهیتان زؤر لاوازه وه کو خواى گه وره ده فه رموویت: ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ (النساء: ۷۶).

دوانزه یه م:

له وانه یه بلییت بو له سه رمانی قورس ده که ن خوی گه وره زور به ره حمه و ان شاء الله لیمان خوش ده بییت !!

له وهلامدا ده لیین: به لئ پاسته خوی گه وره زور به ره حمه و به به زه ییو لیخوشبووه به لام له هه مان کاتدا

خوی گه وره سزای سهخت ((شدید العقاب)) ه و لیپرسینه وهی خیرایه و (سریع الحساب) ه و سیفه تی

تووړه بوونی هه یه و له چه نده ها شویندا هه په شهی سهخت له و که سانه ده کات که سه ریچی فه رمانه کانی

ده که ن، له یه ک نایه تدا خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿ نَبِيَّ عِبَادِي اَنْيَا اَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ (٤٩) وَأَنَّ

عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ (الحجر: ٤٩ - ٥٠).

واته: ئه ی محمد (ﷺ) هه وال به به نده کانم بده که من به پاستی لیخوشبوو به به زه یم وه به پاستی سزای من

سزایه کی زور به ئیش و ئازاره .

که واته ئه و خوییه کی که به ره حم و به زه ییه هه ر ئه و خوییه شه که توړه ده بییت و سزات ده دات و سزاکه یشی

زور به ئیش و ئازاره به لام خوی گه وره ره حم و سوژی بو ئه و که سانه یه که ره حم به خویان ده که ن و

ده گه ریینه وه بولای خوا نه ک به رده وام بن له سه ر تاوان و بلین خوا به ره حمه و لیمان خوش ده بییت , نایه

ده کریت تو له خویندنگاو زانکو هیچ نه خوینیت و خوت ناماده نه که یت و بلییت خوا گه وره یه و دهرده چین و

ناجیح ده بین , ئه مه فیل کردنه له خوت و ده بییت بخوینیت پاشان بلییت خوا گه وره یه و دهرده چین .

شاعیر ده لیت :

ترجوا النجاة ولم تسلك مسالكها

إِنَّ السَّفِينَةَ لَا تَجْرِي عَلَى الْيَبَسِ

واته: به ئومیدی رزگار بوونیت و پیگای رزگار بوونت نه گرتوته بهر، به پاستی که شتی له سه ر وشکانی ناروات

ئومید بوون به خوا شتیکی زور باشه به لام به کردارو خو ناماده کردنه وه له به رامبه ریشدا ده بییت مروث

چه ندیک به ئومیدی ره حمه تی خواو به هه شته ئه وه نده یش له خوا بترسییت و ترسی دوزه خی هه بییت، چونکه

ئومید و ترس ((الرجاء والخوف)) ده بییت هاوسه ننگ بن و یه کسان بن وه ک دووبالی بالنده ن، چون بالنده

ناتوانیت به یه ک بال بفرییت و ده که ویتته خواره وه، مروث به بی هاوسه نگی (ترس و ئومید) باوه پی ته واو نیه و

ده که ویتته ناو دوزه خ ئه گه ر ده ست به ردار ی یه کیکیان بییت چونکه ئه گه ر که سییک ئومیدی به ره حمی خوا

نه بیټ ئه‌وا واز له‌دونیا ده‌هینیت و خوی یه‌کلا ده‌کاته‌وه بۆ په‌رستنی خوا له‌ترسی خوادا که‌ئه‌مه‌ش له‌شه‌رعدا دروست نییه‌ مرۆف بچیتته‌ خه‌لوه‌و له‌ژیان دا‌بریت، وه‌ئه‌گه‌ر که‌سیک ترسی خوی له‌دلدا نه‌بیټ ئه‌وا هه‌موو تاوانیک ئه‌نجام ده‌دات و له‌هیچ ناگه‌ریتته‌وه‌و به‌ئومیدیشه‌ له‌پیش هه‌موو که‌سیک بچیتته‌ به‌هه‌شته‌وه‌ که‌ئه‌مه‌ش له‌ شه‌رعدا ته‌واو نیه‌ به‌لکو ده‌بیټ مرۆف چاکه‌ بکات و به‌ئومیدی به‌هه‌شت بیټ و خوی بیاریزیت له‌خراپه‌و ترسی خوی گه‌وره‌ی هه‌بیټ و له‌سزای خواو دۆزه‌خ بترسیت، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خواناسترین و خواجه‌رستترین مرۆف بووه‌ له‌سه‌ر پووی زه‌وی ئینجا له‌خوا ده‌ترساو ده‌یفه‌رموو:

((اللهم إني أسألك الجنة وأعوذ بك من النار)) (صحيح سنن أبي داود: ۳/۳۷۷).

واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگار دا‌وا‌ی به‌هه‌شتت لیده‌که‌م و به‌ئومیدی چوونه‌ به‌هه‌شتم وه‌په‌نات پی‌ ده‌گرم له‌دۆزه‌خ و ده‌ترسم له‌چوونه‌ دۆزه‌خ.

هه‌ربۆیه‌ خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ

ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿۸﴾ (الزلزلة: ۷ - ۸).

واته: هه‌رکه‌سیک به‌ئه‌ندازه‌ی کیشی گه‌ردیک خیرو چاکه‌ بکات ئه‌وا له‌پوژی قیامه‌تا ده‌بیینیتته‌وه‌ وه‌هه‌ر که‌سیکیش به‌ئه‌ندازه‌ی کیشی گه‌ردیگ شه‌رو خراپه‌ بکات ئه‌وه‌ ده‌بیینیتته‌وه‌، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: (والله لو تعلمون ما أعلم لضحكتم قليلاً ولبكيتم كثيراً) (انظر حديث رقم: ۲۴۴۹ في صحيح الجامع الصغير).

واته: ئه‌وه‌ی من ده‌یزانم ده‌رباره‌ی سه‌ختی پوژی قیامه‌ت ئه‌گه‌ر ئیوه‌ بتانزانیایه‌ ئه‌وا که‌م پیده‌که‌نین و زۆر ده‌گریان، که‌واته‌ ئه‌گه‌ر خوی گه‌وره‌ ته‌نها لیخۆشبوو لیبوورده‌و به‌په‌حم و به‌زه‌یی بوایه‌و توپه‌ نه‌بوایه‌و سزای نه‌بوایه‌ بۆ تاوانباران و سه‌رپیچی کاران ئیتر بۆچی دۆزه‌خی دروست ده‌کردو پیغه‌مبه‌رانی ده‌ناردو کتیبی ده‌نارده‌ خواره‌وه‌؟! بۆچی خوی گه‌وره‌ ئه‌وه‌نده‌ وه‌سفی دۆزه‌خی ده‌کردو سزاکانی بۆ ئیمه‌ باس ده‌کرد؟!!

که‌واته‌ ده‌بیټ مرۆف چاکه‌کار بیټ و فه‌رمانه‌کانی خوی گه‌وره‌ جیبه‌جی بکات پاشان به‌ ئومیدی په‌حمه‌تی خوی گه‌وره‌ بیټ نه‌ک له‌سه‌ر تاوان به‌رده‌وام بیټ و بلیت خوی گه‌وره‌ به‌په‌حم و به‌زه‌یییه‌ و لیمان خۆش ده‌بیټ، جا ئه‌گه‌ر خوی گه‌وره‌ چاکه‌کارو خراپه‌کار پیکه‌وه‌ بخاته‌ به‌هه‌شته‌وه‌ ئیتر مانای جی به‌جی کردنی فه‌رمانی خوا چیه‌؟! نه‌خیر هه‌رگیز چاکه‌کارو خراپه‌کار، بالاپۆشو دانه‌پۆشراو، نوێژ خوینو

نوێژنه کهر... هتد، له ته رازووی خوای گه وره دا یه کسان نین خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿أَفَجَعَلَ الْمَسِيئِينَ

كَالْمُجْرِمِينَ ۚ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾﴾ (القلم: ۳۵ - ۳۶).

واته: ئایه موسلمانان وه کو تاوانباران ته ماشا ده که یین و پاداشت ده ده یینه وه نه خیر وانیه ئه مه چی حوکم و

برپاریکه ئیوه ده یده ن چۆن برپادان واده بییت؟! هه وه رها ده فه رموویت خوای گه وره: ﴿أَمْ جَعَلَ الَّذِينَ

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يُجَعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَارِ﴾ (ص: ۲۸).

واته: ئیوه واده زانن که ئیمه باوه پداران وه ک خراپه کاران و ئاشووب گێپان له سه ر زه وی ته ماشا ده که یین،

یا خود خواپه رستان و خۆپاریزان له تاوان وه کو خراپه کاران ته ماشا ده که یین و پاداشت ده ده یینه وه؟! ۱!

بیگومان نه خیر وانیه جاتۆش ریگای پزگاری و سه رفرازی دویا و قیامهت بگه ره به رو پۆشاکى حیشمهت و

حورمهت له بهر بکه و به ئومیدی په حمه تی خوای گه وره به نه ک له سه ر تاوان به رده وام بییت و به ئومیدی

په حم و سۆزبیت و خۆت بخه له تینى . خوای گه وره په حم له هه موو لایه کمان بکات و هیدایه تمان بدات.

سبانزه بهم:

له وانه به بلیت من چه ندها سائِه خوم دانه پوشیوه و توشی تاوانیکی یه کجار زور بووم و خه تکیکی

زوریش به هوئ منه وه توشی تاوان بوونه تازه خوی گه وره لیم خوش نابیت بویه حجاب نا پوشم؟!

له وه لآمدا ده لیین: هه رکه سیک توبه بکات و بگه ریته وه بولای خوی گه وره ئه وا خوی گه وره لئی خوش

ده بیت ئه گه ر شه ریکیشی بو خوا دانابیت، ئه گه ر کوفری به خوی گه وره کرد بیت (په نا به خوی گه وره)

ئیتر چون له تو خوش نابیت که بگه ریته وه بو لای، خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿قُلْ يٰۤاَعْبَادِيَ الَّذِيْنَ

اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ (الزمر: ۵۳).

واته: ئه ی محمد (ﷺ) به وه به ندانه م بلی که زیاده ره ویان کردوه و ئیسرافیان کردوه له تاوان کردندا با نا

ئومید نه بن له ره حمه تی خوا چونکه به راستی خوی گه وره له هه موو تاوانه کان خوش ده بیت وه به راستی

خوی گه وره لیخوشبوو به به زه بیه، نه ک هه ر خوی گه وره له وه که سانه خوش ده بیت که ته و به ده که ن و

ده گه ریته وه بو لای خوی گه وره به لکو هه رکه سیک به ته وا وه تی و به راستی ته و به بکات ئه وا خوی گه وره

خرابه کانی بو ده گوریت به چاکه له ته رازوی کرده وه کانیدا وه کو ده فه رموویت: ﴿اِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ

وَعَمِلَ عَمَلًا صٰلِحًا قٰوْلٰتِكَ يٰۤاٰدَمُ اِنَّ اللّٰهَ سَيِّغَاتِهِمْ حَسَنٰتٍ﴾ (الفرقان: ۷۰).

واته: هه رکه سیک ته و به بکات و باوه ر بینیت و کرده وهی چاک ئه نجام بدات ئه وانه خوی گه وره کرده وه

خرابه کانیان بو ده گوریت به چاکه .

وه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموویت: (التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ) (انظر حدیث رقم: ۳۰۰۸ فی صحیح

الجامع الصغیر).

واته: ئه وه که سه ی که ته وه به ده کات وه کو ئه وه که سه وایه که هیچ تاوانیکی نه بیت . وه پیغه مبه ر (ﷺ)

به سه ر هاتی ئه وه پیاوه مان بو ده گیریته وه که سه د که سه ی به ناحه ق کوشتوه به لآم که ته و به ده کات خوی

گه وره لئی خوش ده بیت، جا خو تاوانی تو وه کو تاوانی ئه م که سه نیه و زور له م تاوانه که متره به لکو هه ر

قیاس نا کریت جا په له بکه به ره و لیخوشبوونی خوی گه وره و ته و به بکه و پروبکه ره خوی گه وره و خوت

داپوشه و حجاب بپوشه و دلنیا به خوی گه وره لیت خوش ده بیت ان شاء الله.

ئەمە ھەندیک بوو لە گومان و بیانوی ئەو خوشکانەیی کە تا ئیستا بەردەوامن لە سەرپێچی کردنی خوای گەرەو پێغەمبەرە کەیی و پۆشاکیی شەری ناپۆشن و خۆیان داناپۆشن و جوانی خۆیان بو پیاوانی نا مەحرەم دەر دەخەن، کە بە بەلگەیی قورئان و سوننەت و عەقل و لامیانم دایە وەو گومانەکانیانم ھەلۆشانە وە، کە ئەگەر لە داھاتوویش ھەر گومانیکیی تری ببیستین ان شاو اللہ وەلامی دەدەینە وە بە ئومیدی ئەوہی کە سانیکیی دل زیندو و ھۆشمەند سودی لی ببینن و بیئتە ھۆی گەرانە وەیان بو لای خوای گەرەو تا ان شاو اللہ لە دنیاو قیامەت بەختە وەر و ئاسودە بن و پیش ئەوہی کە پەشیمان ببنە وە لە رۆژیک کە پەشیماننی سود بە کەس ناگە یە نیئت و دادی کەس نادات.

داواکارم لە خوای گەرەو کە ئەم کارە و ھەموو کارە چاکەکانی ترمان لیوہر بگریئت و تەنھا لە بەر رەزامەندی ئەو بیئت ان شاء اللہ .

وصلی اللہ وسلم علی نبینا محمد و علی آلہ وصحبہ أجمعین، والحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات.

مالپەری بە ھەشت
www.ba8.org